

trachten een aantal details naar voren te brengen, een honderd procent reconstructie is van De Pijp niet mogelijk, daarvoor valt er te veel te bewonderen.

Vanuit het groezelige plafond steken drie grote, witte ronde lampen. Ze branden vaak en geven een zee van gezellig licht. Naast de middelste hangt een kartonnen vogel en iets daarvoor aan een koord een grote oranje reddingsboei met de tekst: Wilming Ton Dei. Achterin het etablissement staan vier lange tafels in de lengte, met aan de linkerkant achttien en rechts twintig houten stoelen. Achterin de hoeken staan krukjes gereed om bij een vol huis toch nog bij te kunnen schuiven. In het midden van De Pijp staan twee tafels dwars geplaatst met als zitplaats vier houten banken. Naast de eerste is een extra tafeltje geplaatst met vier stoelen, vooral tijdens 'ijsdagen' een geliefd plekje, want u zit daar half in het fornuis.

In De Pijp is iedereen gelijk, maar de drie tafels bij de ingang stralen iets autoritairs uit en zijn dikwijls bezet door 'recidivisten', die van tevoren telefonisch beslag leggen op hun vaste stek. Vaak is die plaatsaanduiding niet eens nodig en worden die oudgedienden daar automatisch door het personeel geplaatst. Dat oergezellige hoekje bestaat uit vier tafeltjes: twee langwerpige aan elkaar, tegenover deingangswand en daar haaks op twee unieke pythagoras-tafeltjes met in totaal zeven stoelen en drie geriefelijke banken.

Als een rijksambtenaar van de fiscus heb ik alle zitplaatsen opgeteld: 20 + 12 + 10 + 38 maakt in totaal tachtig, maar oh, vergeet u alstublieft die cijfers, ze zijn totaal overbodig en slechts bedoeld voor... precies, toekomstige historici.

De wand bij de ingang hangt net als de overige drie wanden vol attributen, rariteiten, posters, foto's en uiteraard ook losse teksten, zoals 'Hij heeft maar een klein gaatje in z'n keel, maar dat kost hem veel geld': Bach: XIII-II. De vier wanden zijn één grote nostalgische Pijp-trip, aangevuld met een kleine honderd stickers, die alle maatschappelijke ontwikkelingen anno 1988 keurig verwoorden.

De linker wand van voor naar achteren in chronologische volgorde: Studentenalmanakken op een plank, een rommelig houten kastje met twintig vakjes, waarin het beroemde dassenboek, grote foto Gelderschekade, kleurenfoto van Cor tussen zijn 'studenten', dominostenen op een plank. 'In memoriam Cor van de Pijp' door E.G.M. Driebeek, de kop van Kees van Dongen in brons, een